Dosarul nr. 1-107/25

1-25034287-18-1-17032025

S E N T I N Ţ A

în numele Legii

13 octombrie 2026 or. Ștefan Vodă

Judecătoria Căușeni,

sediul Ștefan Vodă

Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Vitalie Fachira
Grefier Violeta Gotornicean, Silvia Salcuțan și Filip Moruz

Cu participarea:
Procurorului (acuzatorului de stat) Vladislav Guzic și Mirabela Mihalachi
Părții vătămate Ivan Stavarschi
Avocatului inculpatului Eugeniu Cotovici
Inculpatului Anatolie Procopii

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, *în ordinea procedurii generale*, cauza penală pe învinuirea,

lui Procopii Anatolie Gheorghe, *IDNP ***** născut la ***** domiciliat în mun. ***** str. ***** ap.***** cetățean al Republicii Moldova, lăcătuş la SRL „Lavincom”, studii medii speciale, concubinaj, un copil minor la întreținere, fără grad de dizabilitate, anterior judecat,*

- *prin sentința Judecătoriei sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 119 alin. (2) din Codul penal (conform redacției din 1961) și aplicată pedeapsă sub formă de amendă,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 164 alin. (2) lit. e) din Codul penal,
- *cauza fiind examinată în termenul 05.08.2025-13.10.2026;*
- procedura de citare legală executată;
- în baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța

A C O N S T A T A T :

<u>Procopii Anatolie Gheorghe</u>, în data de 08.02.2025, aproximativ la ora 23:30, aflându-se în or. Ștefan Vodă, str. Bugeacului 6, acționând în coautorat cu Ion Deliu, Nicolae Pleșca și Gheorghi Procopii, având scopul răpirii lui Stavarschi Ivan Serghei, născut la 05.01.1992, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a aplicat constrângerea psihică în privința lui Ivan Stavarschi și contrar voinței ultimului, profitând de avantajul numeric în care se aflau în raport cu partea vătămată, l-au intimidat pe Ivan Stavarschi, ulterior Gheorghi Procopii și Nicolae Pleșca l-au urcat forțat pe bancheta din spate a automobilului de model „Nissan Qashqai" cu n/î LYY 012 și l-au așezat în mijlocul banchetei, astfel l-au lipsit în mod ilegal de libertate și l-au privat de posibilitatea de a se deplasa nestingherit fiind limitată deplasarea sau ieșirea din automobil, din ambele părți fiind imobilizat de către Ion Deliu și Gheorghi Procopii, care s-au așezat pe bancheta din spate, lângă partea vătămată, îngrădind accesul părții vătămate la portiere. În continuare, Nicolae Pleșca, a urcat la volanul automobilului de model „Nissan Qashqai" cu n/î LYY 012, iar Anatolie Procopii a urcat pe bancheta din față a automobilului și contrar voinței părții vătămate Ivan Stavarschi, l-au transportat în apropiere de o fâșie forestieră situată în extravilanul s. Talmaza, r. Ștefan Vodă, unde Gheorghi Procopii și Ion Deliu l-au amenințat și l-au gresat fizic, ulterior, au lăsat partea vătămată în apropiere de fâșia forestieră, iar numiții Gheorghi Procopii, Nicolae Pleșca, Ion Deliu și Anatolie Procopii, s-au deplasat de la fața locului, cu automobilul de model „Nissan Qashqai" cu n/î LYY 012.

Aşadar, organul de urmărirea penală a calificat acţiunile lui Procopii Anatolie Gheorghe în baza art. 164 alin. (2) lit. e) din Codul penal, *răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane*.

Învinuirea înaintată inculpatului ***Procopii Anatolie Gheorghe*** în comiterea infracţiunii indicate se bazează pe următoarele probe ale acuzării: Declarațiile părții vătămate Ivan Stavarschi (Vol. I, f.d. 14-19, 84-85, 171-175); Declarațiile martorului Svetlana Procopii (Vol. I, f.d. 176); Declarațiile martorului Liliana Stavarschi (Vol. I, f.d. 177); Proces-verbal de ridicare din 09.02.2025, potrivit căruia de la partea vătămată Ivan Stavarschi au fost ridicate o scurtă de iarnă de culoare neagră și un telefon mobil de model „Samsung" (Vol. I, f.d. 22-29); Proces-verbal de ridicare din 09.02.2025, potrivit căruia de la Nicolae Pleșca a fost ridicat automobilul de model „Nissan Qashqai", cu n/î LYY012 (Vol. I, f.d. 69); Proces-verbal din 10.02.2025, privind verificarea declarațiilor părții vătămate la fața locului, cu anexă tabel foto, potrivit căruia partea vătămată Ivan Stavarschi a indicat locul comiterii faptei și direcția de deplasare după răpire (Vol. I, f.d. 79-83); Proces-verbal de examinare din 11.02.2025, potrivit căruia a fost examinat automobilul de model „Nissan Qashqai" cu n/î LYY 012. (Vol. I, f.d. 99); Proces-verbal de

examinare din 10.02.2025, potrivit căruia a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung” și scurta ridicate de la partea vătămată Ivan Stavarschi (Vol. I, f.d. 86); Tichetul Drager alcotest 6820 cu numărul testului 1111 din 09.02.2025, prin care se atestă că la 09.02.2025, ora 01:08, Ivan Stavarschi se afla în stare de ebrietate alcoolică, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,86 mg/l (Vol. I, f.d. 20); Tichetul Drager alcotest 6820 cu numărul testului 1113 din 09.02.2025, prin care se atestă că la 09.02.2025, ora 05:09, Ion Deliu se afla în stare de ebrietate alcoolică, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,65 mg/l (Vol. I, f.d. 34); Tichetul Drager alcotest 6820 cu numărul testului 1112 din 09.02.2025, prin care se atestă că la 09.02.2025, ora 04:55, Gheorghi Procopii se afla în stare de ebrietate alcoolică, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,58 mg/l (Vol. I, f.d. 20); Corpuri delicte: O scurtă de iarnă, de culoare neagră, ridicată la 09.02.2025 de la partea vătămată Ivan Stavarschi (corpul delict a fost restituit spre păstrare părții vătămate); Un telefon mobil de model „Samsung”, ridicat la 09.02.2025 de la partea vătămată Ivan Stavarschi (corpul delict a fost transmis pre păstrare părții vătămate); Automobilul de model „Nissan Qashqai” de culoare neagră, cu numerele de înmatriculare LYY012, ridicat de la Nicolae Pleșca (corpul delict se află la parcarea specială din or. Ștefan Vodă).

Inculpatul Procopii Anatolie Gheorghe fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că la data de 8 februarie, a fost la fratele său Procopii Gheorghe împreună cu concubine sa Sîrbu Rodica, în s. Talmaza. S-au așezat la masa și Stavarschi Ivan, fostul ginerele al lui Gheorghe, îl suna ape Gheorghe și vorbea urât. I-a zis lui Gheorghe să îi blocheze numărul. Era el, concubina, fratele, și Deliu. Fratele l-a sunat pe Pleșca ca să vină să-l ia cu mașina și să meargă să se lămurească cu ginerele. Era aproximativ ora 17 seara. Când a venit Pleșca Nicolae cu mașina, Procopii Gheorghe i-a povestit tot și s-au urcat în mașină. Procopii Gheorghe s-a urcat pe bancheta din față, iar el cu Deliu pe bancheta din spate. Au venit în orașul Ștefan Vodă la Stavarschi acasă. Ivan i-a spus între timp lui Gheorghe că îl așteaptă cu băieții. Au ajuns în or. Ștefan Vodă. Au parcat mașina în parcare. De la mașină până la scara blocului erau aproximativ 15 metri. Gheorghe s-a dat jos și a plecat spre Stavarschi. Peste 5-7 minute Pleșca Nicolae a plecat și el spre Gheorghe. Prin razele de lumină se observa că acolo Stavarschi cu Procopii se întindeau. Pleșca când a ieșit din mașină nu le-a zis nimic. La un moment dat, Gheorghe cu Pleșca îl aducea de subțiori pe Stavarschi și s-au apropiat de mașină, la bancheta din spate. S-a mutat pe bancheta din față, iar ei s-au urcat pe bancheta din spate. Mașina s-a pornit. A crezut că merge la Talmaza. La un moment dat, Pleșca a schimbat direcția spre stânga, spre „Apa Vieții”. Acolo era o fâșie forestieră. S-au coborât jos. De lângă mașină nu a mers. Ei au plecat la vreo 15 metri de mașină și se îmbrânceau. A rămas la mașină. Pe Stavarschi l-a văzut doar odată. După 15 minute ei s-au întors, s-au urcat în mașină și au

plecat. Pe Stavarschi l-au lăsat acolo. Nu s-a implicat în discuțiile și deciziile lor. A propus să-l ia pe Stavarschi, dar ei au refuzat. După aceasta s-au deplasat la Talmaza. La întrebarea avocatului Eugeniu Cotovici, a comunicat că când era acasă, fratele l-a chemat pe Pleșca ca să meargă la Stavarschi să se lămurească. Nu i-a solicitat fratele să meargă cu ei, inclusiv și Deliu. Nici nu s-au gândit și au plecat cu ei, s-au urcat în mașină. Până a ajunge în or. Ștefan Vodă, fratele nu a discutat despre faptul ca să-l aducem pe Stavarschi la Talmaza sau în altă parte. Fratele ne-a zis că dorește doar să se clarifice cu Stavarschi pentru că acesta mereu îl sună și vorbește urât. Au trecut aproximativ 10 minute de când fratele a ieșit din mașină și a revenit cu Stavarschi și cu Pleșca. Când a venit fratele cu Stavarschi și cu Pleșca, l-au împins pe Stavarschi pe bancheta din spate, iar el s-a mutat pe bancheta din față. Inițial, era pe partea dreaptă și a ieșit pe partea stângă, a înțeles că nu are loc pe bancheta din spate. Acțiuni violente asupra lui Ivan Stavarschi nu a întreprins, dar nici nu a întreprins acțiuni de a stopa acțiunile violente din partea altor persoane asupra lui Stavarschi. La întrebarea procurorului Vladislav Guzic, a comunicat că anterior, a dat declarații benevol. Poate a spus că Gheorghe i-a indicat să se mute pe bancheta din față. Stavarschi striga ,,ajutor”. Fratele cu Pleșca l-au împins cu forța în mașină. Pe drum, Stavarschi spunea ca să se oprească mașina și că vrea să coboare jos. Nu s-a gândit ca să ajungă să facă așa ceva, putea să coboare, să ia un taxi și să plece acasă. Când a ajuns la „Izvorul Vieții”, nu a făcut nimic. Stătea în mașină și n-a făcut nimic, nu i-a spus nimic lui Stavarschi. În mașină când era, i-a făcut observație lui Stavarschi că nu este frumos să spună unui om cuvântul ,,pi$araz”. Stavarschi l-a numit așa pe Gheorghe. Lui Gheorghe nu i-a spus nimic referitor la faptul că îl plimbă cu mașina pe Stavarschi. Deliu cu Stavarschi aveau conflicte din cauza fostei soții. La întrebarea instanței, a declarat că a văzut cum Deliu i-a tras un picior lui Stavarschi. Era afară lângă mașină. Pleșca le-a zis să coboare din mașină. A stat în dreapta mașinii. Nu a făcut nimic. Ei erau departe, el trebuia să strige la ei ca să îl audă. Erau la aproximativ 15-20 de metri.

Partea vătămată Ivan Stavarschi în ședință de judecată a comunicat că pe 08 februarie 2025, a sunat-o pe soacra sa, a avut un conflict cu ea din cauza fiicei sale. S-a certat cu ea. A sunat-o din nou și a zis că va veni socrul Procopii Gheorghe și se va lămuri cu el. A fost de acord. În centrul orașului Ștefan Vodă, l-a sunat Procopii Svetlana și a zis ca socrul îl așteaptă la scara blocului. Ajungând lingă bloc, a văzut la parcare automobilul lui Nicolae Pleșca Nissan Qashqai. A văzut acolo câteva persoane. Socrul său Gheorghe s-a apropiat și au început a se îmbrânci și a se numi. La acest moment s-a apropiat Nicolae Pleșca și l-au dus spre automobil. L-au urcat în automobil. El striga, nu era de acord. Automobilul s-a pornit într-o direcție necunoscută. Pe traseu au întrat într-o fâșie forestieră și a fost îmbrâncit, lovit, bătut, amenințat și lăsat acolo. Toți au plecat. A văzut

o lumină dinspre traseu. A mers spre ea și a sunat la 112. L-au găsit angajații de la INSP și a fost dus la comisariat unde a dat declarații. La întrebarea procurorului Vladislav Guzic, a comunicat că până a fi urcat în automobil, a văzut 3 persoane, Anatolii Procopii, Gheorghe Procopii și Nicolae Pleșca. Anatolii Procopii este inculpatul. La momentul acela nu l-a cunoscut din cauza întunericului. L-a identificat ulterior. Era ora 23, noaptea. Până a fi urcat în mașină, Anatolii era prezent lângă automobil. Cu el doar s-a certat în automobil. Era amenințat de Anatolii Procopii pentru că l-am numit pe socrul său. Se confrunta cu ei. L-a întrebat dacă poate să răspundă pentru cuvintele sale. L-a întrebat dacă știu ce înseamnă ,,pi$araz", cum l-a numit. În mașină, Nicolae Pleșca era la volan, Anatolii Procopii era în față, el în mijloc în spate și Ion Deliu lângă el în spate. Procopii Gherghii și Deliu Ion l-au bătut pe drum de mai multe ori pe tot parcursul drumului. Își cerea scuze și le zicea că dorește să coboare din automobil. Cei din față auzeau tot. În fâșia forestieră toți au coborât din mașină. Gheorghe l-a tras într-o parte unde era și Ion Deliu, a fost maltratat. Când a zis ca să meargă înapoi în oraș, Gheorghe a zis să mulțumesc că a rămas viu. A durat vreo 10-15 minute toată bătaia și amenințările. În pădure Anatolie nu l-a bătut, era la distanța de vreo 10 metri. Cât timp a fost bătut, Anatolie nu ține minte dacă a făcut vreo adresare. El vedea că sunt bătut și amenințat. Conflicte nu a mai avut cu Anatolie Procopii. La întrebarea avocatului Eugeniu Cotovici, a declarat că locul inițial unde a discutat cu socrul, distanța dintre mașină și ei era de vreo 25-30 metri. Socrul s-a apropiat singur de el, ceilalți erau la mașină. Discuția a durat vreo 5 minute până a fi urcat în mașină. Se îmbrânceau, se loveau, se numeau unul pe altul. El a sărit primul la bătaie pentru discuțiile anterioare la telefon. Când s-au apropiat Nicolae Pleșca, l-au luat și l-au tras spre mașină, l-au urcat forțat. Anatolie Procopii doar s-a mutat din bancheta din spate pe bancheta din față. El nu a contribuit la urcarea sa în mașină. Dar nici nu l-a ajutat. La momentul conflictului cu Gheorghe și Pleșca, Anatolie Procopii se afla în afara mașinii. În pădure în afară de fraza de la final nu a avut altă interacțiune cu Anatolie. Procopii Gheorghe și Nicolae Pleșca au aplicat forța pentru a fi urcat în mașină. La întrebarea inculpatului Anatolie Procopii, a comunicat că acesta era lângă automobil afară, în picioare lângă ușa din spate, pe partea dreaptă. Socrul său mereu stătea în față. Nu știe precis dacă inculpatul era în stare de ebrietate, doar a presupus aceasta. La întrebarea procurorului, a comunicat că nu a înțeles deodată ce vor să facă, a crezut că doar vor să îl bată, nu să îl ducă în pădure. Nu era nimeni împrejur, el strigam la vecina sa Olesea să sune la poliție. Ușile la mașină erau deschise. Când a apărut lângă automobil ușa deja era deschisă, n-a observat cine a deschis-o. Anatolie Procopii este fratele lui Gheorghe Procopii, socrul său. Afară era ger, era îmbrăcat gros. Se opunea la urcarea în mașină, striga, voia să scape din mâinile lor. Vedeau toți cei prezenți asta. La întrebarea instanței, a comunicat că era în stare de

ebrietate. Nicu Pleșca era treaz, Deliu Ion și Procopii Gheorghe erau și ei în stare de ebrietate. Ei stăteau toți la masă împreună oricum. L-a confundat pe Anatolie cu altcineva, el a răspuns tare că da. Probabil era și el în stare de ebrietate.

Martorul Gheorghii Procopii în ședință de judecată a făcut uz de prevederile art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală, și a refuzat de a face declarații împotriva fratelui sau Anatolie Procopii .

Martorul Ion Deliu în ședință de judecată a comunicat că pe 8 februarie 2025, stătea la masă, a pus mohorici că s-a născut al 6-lea copil al său. Procopii Anatolie este fratele socrului său. În Talmaza, la Procopii Gheorghe, stătea la masă cu Stavarschi Liliana. A sunat Stavarschi Ivan pe soacră. Erau toți grămadă acolo la masă. Era noaptea. Ivan a început să se certe și cu socrul, au început a se certa, a se numi cu cuvinte urâte. Procopii Gheorghii l-a sunat pe Pleșca Nicolai. Nicolai deodată nu a vrut să vie, dar după a venit la Ștefan Vodă să rezolve întrebările cu Stavarschi Ivan. A venit și a acceptat să meargă să vadă ce o să fie. Stând la masă, a văzut că ei se pornesc și s-au pornit și ei. S-au urcat în mașină. El era pe bancheta din spate la șofer. Procopii Anatolii era în spate, iar Procopii Gheorghe pe bancheta din față din dreapta. S-au pornit la Ștefan Vodă. Au ajuns la parcarea, unde locuia Ivan Staverschi. Au început să se sune să afle unde era. Ivan a venit în fața blocului la scară. Procopii Gheorghe s-a dus să vorbească cu el. Distanța dintre mașină și scara blocului era de vreo 30 metri aproximativ. Pleșca Nicolai s-a dat jos și a mers să vadă ce se întâmplă. Pleșca a plecat peste vreo 5 minute. Peste vreo 2 minute au venit Pleșca Nicolai cu Gheorghe Procopii și cu Ivan Stavarschi, îl duceau de subțiori. S-a deschis ușa la mașină și Procopii Anatolie a trecut pe bancheta din față. Gheorghe Procopii cu Ivan s-au așezat pe bancheta din spate. S-au urcat în mașină și s-au pornit. Pe drum Gheorghe cu Ivan se certau, strigau unul la altul. Când au ieșit din Ștefan Vodă și-a dat seama că erau la „Apele Moldovei” înspre Popeasca. Mai înainte era o fâșie forestieră. Mașinile se vedeau pe stradă cum mergeau, la vreo 300 de metri, s-a oprit mașina. Procopii Gheorghe cu Ivan s-au dat jos, erau cuprinși. Au început să se îmbrâncească. S-a dat și Pleșca Nicolai jos după ceva timp. Anatolii Procopii s-a dat și el jos, a stat lângă mașină, el striga. S-a dat și el jos. Cât timp s-au îmbrâncit Procopii Gheorghii și Ivan Stavarschi, s-a apropiat și el de ei. S-au îmbrâncit toți. Anatolii stătea lângă mașină și striga la Stavarschi ca mai mult să îi ne sune, să nu îi deranjeze. După vreo 10 minute Pleșca Nicolai a zis să meargă acasă. S-au urcat în mașină și au plecat. Pe Ivan l-au lăsat acolo. Au venit acasă și au continuat mai departe banchetul. La întrebarea procurorului Vladislav Guzic, a comunicat că a declarat adevărul de fiecare dată. În fața blocului din Ștefan Vodă, a văzut cum Procopii Gheorghii a aplicat o lovitura asupra lui Ivan. Afară Gheorghii striga. Anatolie Procopii era cu martorul în mașină în acel timp. Nu

știe dacă a auzit și el. În fâșia forestieră Gheorghii se certa cu Ivan. Se tăvăleau pe jos, a căzut și el. El l-a lovit pe Ivan de 2 ori. Nu ține minte dacă Gheorghii a zis ,,ai noroc că nu mi se scoală". Anatolie Procopii striga ,,măi pi$arasule, să ne dai pace la concubină și să ne lași în pace". A primit sentința și nu o va ataca. O acceptă așa cum este. La întrebarea avocatului Eugeniu Cotovici, a comunicat că Procopii Gheorghii a zis să meargă la Ștefan Vodă inițial. Le-a comunicat că dorește la Ștefan Vodă să se deplaseze ca să comunice cu Ivan Stavarschi, despre problemele pe care le face. Decizia de a merge cu Gheorghii a fost a lor. Până a ajunge la Ștefan Vodă, nu au vorbit între ei ca să-l ia pe Stavarschi să-l ducă undeva. Când l-au adus la mașină pe Ivan, deja a înțeles să-l ducă într-o parte. La judecată a înțeles că ideea de al lua pe Ivan și să-l ducă într-o parte a fost a lui Pleșca Nicolae. Crede că ideea lui Pleșca Nicolae i-a apărut atunci când l-au adus la mașină de subțiori. Procopii Anatolii a stat cu martorul în mașină, atât el cât și martorul nu au susținut această idee, dar nici nu au încercat să îi oprească. Procopii Anatolii nu a aplicat violență asupra lui Ivan Stavarschi. Doar striga la ei ca să îi lase în pace și să nu îi mai sune să îi deranjeze.

Martorul Nicolae Pleșca în ședință de judecată a comunicat că cu Gheorghii Procopii sunt prieteni buni. Pe 08 februarie 2025, era acasă, Gheorghii l-a telefonat și i-a zis să vină la ei. Ei stăteau la masă. Acolo era Gheorghii, Anatolie, Svetlana Procopii și Deliu Ion. L-a invitat la masă. Nu cunoștea motivul serbării. Procopii Gheorghii a început să-i povestească că a început să îl sune Ivan Stavarschi, ca să meargă să se lămurească. De la început a refuzat să meargă cu el. A văzut că iarăși îl sună Stavarschi pe Procopii Gheorghii și i-a zis ca să vină la Ștefan Vodă să vorbească. A hotărât ca să meargă la Ștefan Vodă. S-a urcat în mașină și aștepta ca să iasă Gheorghii. În mașină s-au urcat Deliu Ion, Gheorghii Procopii și Anatolii Procopii. Gheorghii s-a urcat din față, Deliu și cu Anatolie s-au urcat din spate. Procopii Gheorghii l-a sunat pe Ivan Stavarschi și i-a spus că se apropie în vreo 15 minute. Gheorghii s-a coborât din mașină și a mers la scara blocului pentru a vorbi cu Ivan. De la scara blocului până la parcare erau vreo 200 de metri. Gheorghii cu Ivan au început să se îmbrâncească. Acolo era lumină peste tot și a văzut din mașină. A coborât din mașină și a mers spre ei. Stavarschi era beat și vorbea urât. Gheorghii a întrebat ce sunt cu prostiile acestea, ca să mergem la Talmaza să rezolvăm întrebările. L-a luat de subțiori pe Ivan eu cu Gheorghii Procopii și au mers spre mașină. L-au urcat în mașină. Jos s-a dat Anatolie și s-a urcat din față ca Gheorghii să stea din spate cu Ivan. Deliu nu s-a mișcat, cum stătea acolo și stătea. S-au pornit spre Talmaza. Ei făceau gălăgie din spate. Au ajuns la o fâșie forestieră. A oprit și a zis să coboare toți jos. Au coborât din mașină jos toți. Au început să vorbească Gheorghii cu Ivan. I-a tras vreo 2 palme la față Gheorghii. I s-a părut că și Deliu i-a tras o palmă. Martorul a zis ca să nu îl bată, să îl lase în pace. Procopii Anatolii era în mașină. Cineva a

aprins o țigară atunci. Stavarschi a zis să îl ducă înapoi. Nu a putut să-l ducă înapoi pentru că avea să se înceapă iarăși gălăgie. S-au urcat în mașină și au plecat. Pe Ivan l-au lăsat acolo. La întrebarea procurorului Vladislav Guzic, a comunicat că Anatolii s-a coborât din mașină jos și după s-a urcat iarăși în mașină. El nu a strigat la Ivan Stavarschi. Deliu, Stavarschi și Procopii erau în stare de ebrietate. De fiecare dată a declarat adevărul. S-a gândit că Anatolii ar putea să îl bată pe Ivan, i-a zis să îl lase în pace. A primit sentința și o acceptă. La întrebarea avocatului Eugeniu Cotovici, a comunicat că Gheorghii le-a zis ca să meargă la Ștefan Vodă ca să vorbească cu Ivan despre o problemă. S-a coborât și el din mașină peste vreo 5 minute aproximativ după ce s-a coborât Gheorghii. Cât timp au mers la Ștefan Vodă nu au vorbit despre o potențială răpire a lui Ivan. În răpirea dată, Anatolii nu a întreprins nici o acțiune. L-au dus de subțiori pe Ivan și l-au urcat în automobil. Anatolie nu a contribuit cu nimic. În tot acest conflict, Anatolie nu s-a implicat. La întrebarea procurorului Vladislav Guzic, a comunicat că Anatolie nici nu a încercat să îi oprească atunci. Anatolie s-a urcat singur în mașină.

Culpa inculpatului ***Procopii Anatolie Gheorghe*** în comiterea infracţiunii se dovedeşte şi prin materialele dosarului, administrate în şedinţa de judecată, şi anume:

- ***prin procesul-verbal de ridicare din 09.02.2025***, potrivit căruia de la partea vătămată Ivan Stavarschi au fost ridicate o scurtă de iarnă de culoare neagră și un telefon mobil de model „Samsung” (Vol. I, f.d. 22-29);

- ***prin procesul-verbal de ridicare din 09.02.2025***, potrivit căruia de la Nicolae Pleșca a fost ridicat automobilul de model „Nissan Qashqai”, cu n/î LYY012 (Vol. I, f.d. 69);

- ***prin procesul-verbal din 10.02.2025***, privind verificarea declarațiilor părții vătămate la fața locului, cu anexă tabel foto, potrivit căruia partea vătămată Ivan Stavarschi a indicat locul comiterii faptei și direcția de deplasare după răpire (Vol. I, f.d. 79-83);

- ***prin procesul-verbal de examinare din 11.02.2025***, potrivit căruia a fost examinat automobilul de model „Nissan Qashqai” cu n/î LYY 012. La examinarea exterioară a automobilului, careva deteriorări vizibile nu s-au constatat. La examinarea interiorului automobilului, vizual careva piese deteriorate nu au fost depistate. În salonul automobilului, jos sunt prezente urme de iarbă uscată, cât și noroi uscat. La scaunul pasagerului din față, în spatele acestui, sunt prezente urme de țărnă care sunt plasate pe materialul scaunului prin atingere. Pe bancheta din spate, este prezentă o plapumă de culoare roz, așternută pe locul de ședere. Careva urme pe perimetrul

salonului interior, de culoare brun cenușie, asemănătoare cu sânge, nu sunt prezente (Vol. I, f.d. 99);

- ***prin procesul-verbal de examinare din 10.02.2025***, potrivit căruia a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung" și scurta ridicate de la partea vătămată Ivan Stavarschi. În cadrul examinării telefonului, la accesarea agendei de apeluri, la ora 21:23, a fost identificat numărul de telefon 060653686, înscris „Socru" – 4 apeluri. La accesarea detaliilor apelului, se obeservă patru apeluri de ieșire, la data de 08 februarie, ora 21:17, 21:23, 21:30, 21:36. Numărul 068068499, fiind efectuat apel de ieșire la data de 08 februarie, ora 21:37. Ulterior, sunt efectuate două apeluri de ieșire pe numărul 079681277, la data de 08 februarie ora 22:20. Ulterior, numărul 060653686 „Socru", fiind efectuat apel de ieșire la data de 08 februarie, ora 22:21. Numărul 079681277 - fiind efectuat apel de ieșire la data de 08 februarie, ora 22:22. Numărul 068068499 – fiind efectuat apel de intrare la data de 08 februarie, ora 21:42. Ulterior, este numărul 060653686 „Socru" – fiind efectuate două apeluri de intrare, la data de 08 februarie, ora 22:52. În continuare, numărul 068068499 – fiind efectuat apel de intrare la data de 08 februarie, ora 22:57. Ulterior, numărul 060653686 „Socru" – fiind efectuat apel de intrare la data de 08 februarie, ora 23:23. La data de 08 februarie, ora 23:43, în agendă figurează numărul 112, fiind efectuat apel de ieșire. Ulterior, numărul 060757865 – fiind efectuate 5 apeluri de intrare la data de 09 februarie, ora 00:24. În cadrul examinării scurtei de iarnă, culoare neagră, la umărul drept al scurtei, a fost identificată o ruptură. Totodată, buzunarul drept de la scurtă la fel este parțial rupt. Alte careva deteriorări nu sunt observate (Vol. I, f.d. 86).

Audiind declaraţiile inculpatului, părții vătămate, martorilor, studiind materialele cauzei penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că în şedinţa de judecată şi-a găsit confirmare vinovăţia lui <u>Procopii Anatolie Gheorghe</u> în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, după semnele: răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane.

La caz, cu toate că inculpatul Procopii Anatolie Gheorghe în şedinţa de judecată vinovăţia în cele incriminate nu a recunoscut-o, vina acesteia se dovedeşte prin probele administrate în cauza penală.

Așadar, potrivit alin. (2) al art. 389 Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Potrivit alin. (1) al art. 389 Cod de procedură penală – sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanţa de judecată.

În materie de încadrarea juridică a faptei, instanța atestă că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întrunește elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Așadar, în continuare instanța de judecată va verifica corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

Sub aspectul încadrării juridice a faptei imputate inculpatului Procopii Anatolie Gheorghe, instanța reține că art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal incriminează răpirea unei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane.

Obiectul acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale referitoare la libertatea, cinstea și demnitatea persoanei, iar obiectul juridic special principal îl formează relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea libertății fizice a persoanei, înțeleasă ca posibilitatea acesteia de a se deplasa, de a-și alege locul aflării și de a acționa potrivit propriei voințe, în limitele stabilite de lege. În cazul în care răpirea este realizată prin constrângere fizică, amenințări ori alte acte de intimidare, sunt afectate în mod adiacent și relațiile sociale referitoare la integritatea corporală, sănătatea și libertatea psihică a victimei.

În speță, valoarea socială ocrotită de norma penală a fost lezată prin privarea lui Ivan Stavarschi de posibilitatea de a decide în mod liber asupra locului aflării sale, acesta fiind, contrar voinței sale, luat din preajma blocului de locuințe din or. Ștefan Vodă, introdus cu forța în automobilul „Nissan Qashqai” cu n/î LYY 012, transportat într-o fâșie forestieră din afara localității și abandonat în acel loc după exercitarea asupra sa a unor acte de violență și intimidare.

Latura obiectivă a infracțiunii de răpire a unei persoane constă în acțiunea de capturare a victimei împotriva voinței acesteia, urmată de deplasarea sa din locul în care se afla într-un alt loc și, implicit, de lipsirea acesteia de libertatea de mișcare. Capturarea poate fi realizată prin violență fizică, constrângere psihică, amenințare, înșelăciune, abuz de încredere sau prin orice altă modalitate care anihilează ori înfrânge posibilitatea victimei de a decide în mod liber dacă dorește să părăsească locul în care se află. În jurisprudența penală s-a statuat că pentru existența infracțiunii nu prezintă relevanță distanța la care este deplasată victima și nici durata privării sale de libertate, fiind determinant faptul că schimbarea locului aflării are loc împotriva voinței acesteia.

Răpirea constituie, astfel, o infracțiune consumată din momentul în care victima, după capturarea sa, este deplasată efectiv din locul în care se afla, contrar voinței sale, nefiind necesar ca privarea de libertate să dureze un anumit interval de timp ori ca victima să fie transportată la o anumită distanță.

Raportând aceste elemente la circumstanțele cauzei, instanța constată că opoziția părții vătămate la deplasarea sa rezultă în mod neechivoc din ansamblul probelor administrate. Ivan Stavarschi a declarat că s-a opus urcării în automobil, a strigat după ajutor, a încercat să scape din mâinile persoanelor care îl conduceau către automobil, iar ulterior, în timpul deplasării, a solicitat în repetate rânduri oprirea automobilului pentru a putea coborî. Aceste împrejurări sunt confirmate, în partea lor esențială, inclusiv prin declarațiile inculpatului Procopii Anatolie, care a recunoscut că partea vătămată striga „ajutor”, că Procopii Gheorghe și Plești Nicolae au împins-o cu forța în automobil și că, în timpul deplasării, Ivan Stavarschi cerea oprirea automobilului și manifesta dorința de a coborî.

Caracterul nevoluntar al deplasării este confirmat și prin declarațiile martorilor Ion Deliu și Nicolae Plești, care au relatat că Ivan Stavarschi a fost adus către automobil de Procopii Gheorghe și Plești Nicolae, fiind ținut de subțiori, după care a fost urcat în automobil și transportat în afara orașului, într-o fâșie forestieră. Declarațiile respective se coroborează cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la fața locului, prin care aceasta a indicat traseul deplasării și locul unde a fost transportată, precum și cu procesul-verbal de ridicare și examinare a automobilului utilizat la transportarea sa. Totodată, deteriorările constatate la scurta părții vătămate, precum și apelul efectuat la serviciul 112 la ora 23:43, ulterior abandonării sale, sunt compatibile cu succesiunea evenimentelor descrisă de partea vătămată.

Circumstanța agravantă prevăzută la art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal presupune participarea la săvârșirea răpirii a cel puțin două persoane. Potrivit art. 44 Cod penal, participația simplă există atunci când la săvârșirea infracțiunii participă în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii. Totodată, specificul răpirii constă în caracterul său etapizat, astfel încât contribuțiile coautorilor nu trebuie să fie identice: unul dintre participanți poate participa la capturarea victimei, altul la introducerea acesteia în mijlocul de transport, la deplasarea ori menținerea victimei sub constrângere, cu condiția ca fiecare contribuție să se înscrie în realizarea intenției infracționale comune.

Sub acest aspect, pentru tragerea la răspundere penală a unei persoane în calitate de participant la răpire nu este suficientă simpla sa prezență la locul faptei, cunoașterea acțiunilor celorlalți ori lipsa unei intervenții pentru împiedicarea acestora. Este necesară constatarea unei contribuții concrete la realizarea faptei și a existenței intenției comune. Potrivit art. 42 Cod penal, autor este persoana care săvârșește nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, iar complicele este persoana care contribuie

la săvârșirea infracțiunii, între altele, prin acordarea de mijloace ori prin înlăturarea unor obstacole.

În privința inculpatului Anatolie Procopii, instanța reține că probele administrate nu indică existența unei înțelegeri prealabile, formate înainte de deplasarea din s. Talmaza, având drept obiect răpirea lui Ivan Stavarschi. Atât inculpatul, cât și martorii Ion Deliu și Nicolae Pleșca au declarat că scopul inițial comunicat de Gheorghe Procopii era acela de a se deplasa în or. Ștefan Vodă pentru a discuta cu Ivan Stavarschi în legătură cu conflictul dintre aceștia.

Lipsa unei înțelegeri prealabile nu exclude însă, prin ea însăși, participația la infracțiune. Intenția comună se poate forma inclusiv în cursul executării faptei, dacă persoana, cunoscând caracterul ilicit al acțiunilor deja începute de ceilalți participanți, aderă în mod conștient la acestea și contribuie la continuarea lor. Doctrina și practica în materia coautoratului admit formarea rezoluției infracționale comune atât anterior, cât și concomitent cu realizarea laturii obiective.

În acest context urmează a fi apreciat comportamentul inculpatului din momentul în care Ivan Stavarschi a fost adus cu forța la automobil. Astfel, chiar inculpatul a recunoscut că a observat cum Gheorghe Procopii și Nicolae Pleșca îl împingeau cu forța pe Ivan Stavarschi în automobil și că partea vătămată striga „ajutor”. În aceste condiții, Anatolie Procopii a coborât de pe bancheta din spate și s-a mutat pe scaunul din față, eliberând astfel locul în care partea vătămată urma să fie introdusă și transportată. Ulterior, deși a perceput în mod direct caracterul nevoluntar al deplasării, a continuat deplasarea împreună cu ceilalți până în fâșia forestieră, în timp ce Ivan Stavarschi solicita oprirea automobilului și cerea să fie lăsat să coboare.

Instanța reține, totodată, că atitudinea inculpatului pe durata transportării nu a fost una de disociere față de acțiunile grupului. Din declarațiile părții vătămate rezultă că Anatolie Procopii îi reproșa expresiile adresate anterior lui Gheorghe Procopii și îi cerea să răspundă pentru cuvintele sale, iar potrivit martorului Ion Deliu, inculpatul îi striga lui Ivan Stavarschi să nu-i mai telefoneze și să îi lase în pace. Însuși inculpatul a confirmat că, în automobil, i-a făcut observație părții vătămate pentru expresia jignitoare adresată fratelui său.

Aceste împrejurări urmează a fi examinate cumulativ, iar nu izolat. Trecerea inculpatului de pe bancheta din spate pe scaunul din față, efectuată în momentul în care victima era adusă cu forța la automobil și striga după ajutor, continuarea deplasării în condițiile în care inculpatul cunoștea că victima solicită să fie eliberată, precum și manifestarea solidarității cu motivul conflictului prin reproșurile adresate victimei

constituie elementele factuale relevante pentru stabilirea aderării sale la acțiunile celorlalți participanți.

Totuși, vinovăția inculpatului nu poate fi fundamentată exclusiv pe împrejurarea că acesta nu i-a împiedicat pe ceilalți să continue fapta. Omisiunea de a interveni, în lipsa unei obligații juridice speciale de a acționa, nu echivalează, prin ea însăși, cu executarea răpirii. În consecință, pentru imputarea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal este necesar ca instanța să stabilească, dincolo de simpla prezență și pasivitate, că acțiunile efective ale inculpatului au reprezentat o contribuție conștientă la capturarea, transportarea ori menținerea victimei în starea de privare de libertate.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 164 Cod penal se caracterizează exclusiv prin intenție directă. Făptuitorul trebuie să conștientizeze că privează o persoană de libertatea de mișcare și că o deplasează, împotriva voinței acesteia, într-un alt loc și să urmărească realizarea unei asemenea acțiuni. Motivele concrete, adică răzbunarea, dorința de a clarifica un conflict, ostilitatea personală ori alte asemenea rațiuni, nu constituie semne obligatorii ale componenței de bază și nu modifică încadrarea juridică, putând avea relevanță la individualizarea răspunderii.

În cazul formei agravante prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, intenția făptuitorului trebuie să cuprindă suplimentar reprezentarea faptului că acțiunea de răpire este realizată împreună cu cel puțin o altă persoană. Nu este obligatoriu ca această rezoluție comună să fi fost stabilită anterior începerii acțiunii infracționale, este suficient ca ea să existe în timpul executării și fiecare participant să conștientizeze caracterul comun al acțiunilor întreprinse.

Aplicat situației examinate, momentul determinant pentru aprecierea laturii subiective în privința lui Anatolie Procopii nu îl constituie plecarea sa din s. Talmaza, deoarece probele nu demonstrează că la acel moment acesta ar fi cunoscut existența unui plan de răpire, ci comportamentul său ulterior momentului în care a perceput nemijlocit că Ivan Stavarschi era introdus cu forța în automobil, striga după ajutor și, ulterior, cerea insistent să fie lăsat să coboare. Anume conduita inculpatului după dobândirea acestei reprezentări trebuie apreciată pentru a stabili dacă acesta a aderat sau nu, cu intenție directă, la activitatea infracțională începută de ceilalți participanți.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 164 Cod penal este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta răspunderii penale. Deși regula generală stabilită de art. 21 alin. (1) Cod penal fixează această vârstă la 16 ani, art. 21 alin. (2) include expres infracțiunea prevăzută la art. 164 printre faptele pentru care răspunderea penală poate

interveni începând cu vârsta de 14 ani. Prin urmare, norma nu solicită existența unei calități speciale a făptuitorului.

Prin urmare, din perspectiva componenței prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, instanța urmează a stabilit în mod distinct: existența capturării și deplasării lui Ivan Stavarschi împotriva voinței sale, caracterul comun al acțiunilor întreprinse de cel puțin două persoane, contribuția individuală concretă a inculpatului Anatolie Procopii la realizarea laturii obiective a răpirii, precum și existența intenției sale directe, inclusiv conștientizarea faptului că acționează împreună cu alte persoane. Numai constatarea cumulativă a acestor elemente permite atribuirea răspunderii pentru infracțiunea imputată, simpla aflare la locul faptei ori neîmpiedicarea conduitei celorlalți participanți nefiind, luate separat, suficiente pentru o asemenea concluzie.

Privind gravitatea infracţiunii săvârşite instanţa, conform art. 16 Cod penal, atestă că infracțiunea dată, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ***grave.***

La stabilirea pedepsei inculpatului Procopii Anatolie Gheorghe, instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de influenţa pedepsei aplicate.

Totodată, privind persoana celui vinovat instanţa a stabilit că, **Procopii Anatolie Gheorghe** se caracterizează pozitiv, este angajat oficial în câmpul muncii, anterior a fost judecat pentru o infracțiune de furt, la evidența medicului narcolog și medicului psihiatru nu se află.

Circumstanţe atenuante sau agravante de instanţă: nu au fost stabilite.

Acuzatorul de stat a menționat că din probele administrate în ședința de judecată, se atestă că în acțiunile lui Anatolie Procopii, cu certitudine s-a constatat prezența tuturor semnelor obiective și subiective stabilite de legea penală, ce califică faptele prejudiciabile drept infracțiunea prevăzută de art. 164 alin.(2) lit. e) din Codul penal. A solicitat de a-l declara pe Procopii Anatolie Gheorghe, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) din Codul penal, și a-i aplica în privința acestuia, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. A solicitat ca obiectele recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanța din 10 februarie 2025 – o scurtă bărbătească de culoare neagră și un telefon mobil de model „Samsung”, care în prezent se păstrează la partea vătămată, la definitivarea sentinței, de restituit proprietarului – partea vătămată Ivan Stavarschi.

Inculpatul și apărătorul acestuia au menționat că inculpatul și-a expus poziția de nerecunoaștere a vinovăției de la începutul urmăririi penale și în ședința de judecată. Cauza a fost disjunsă, la moment examinată în procedură generală. S-a referit la actul de învinuire, la etapa finisării urmăririi penale, când au luat cunoștință cu probele, s-a solicitat scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului din motiv ca nu a comis fapta. Declarațiile părții vătămate și de co-învinuiți releva acest fapt. Urmează a fi constatat ca Procopii Gheorghe a fost la domiciliu cu celelalte persoane și a avut un conflict telefonic cu Ivan Stavarschi. Deliu Ion și Anatolie au fost de acord sa meargă cu Gheorghe la fața locului în Ștefan Vodă la domiciliul lui Stavarschi pentru a rezolva conflictul. Pentru a nu deranja ordinea publică s-au decis sa meargă în fâșia forestieră. Anatolie Procopii a ieșit din automobil, dar înțelegea esența acțiunilor lui Nicolae și Gheorghe și s-a urcat pe bancheta din față. Acțiunile s-au realizat fără implicarea directă a inculpatului. Nu a aplicat forța fizică, nici psihică asupra părții vătămate. S-a solicitat scoaterea de sub urmărire penală. Reieșind din acțiunea inculpatului, faptul ca a eliberat bancheta din spate fiind conștient că partea vătămată este târâtă forțat de Gheorghe și Nicolae, consideră că la caz este aplicabil art. 323 Cod penal - favorizarea infracțiunii. Acțiunile inculpatul care au fost examinate în procedură simplificată, este fratele inculpatului, alin. (2) este aplicabil cazului, aceștia sunt rude apropiate. Urmează de a fi constatat faptul că scopul răpirii a avut loc pe strada Bugeacului 6 la Gheorghe și Nicolae, care l-au forțat pe Stavarschi ca să urce pe bancheta din spate. În raport cu partea vătămată, inculpatul a fost doar favorizarea infracțiunii și ar putea constitui o componență de fapt incriminată inculpatului. Având în vedere nerecunoașterea vinovăției, au solicitat emiterea unei sentințe de achitare. Daca se constată favorizarea infracțiunii, art. 323 Cod Penal sa fie recalificat, iar urmare a rudeniei să fie aplicat alin. (2) și să fie eliberat de pedeapsă.

În ultimul cuvânt inculpatul a menționat că regretă cele întâmplate, nu este vinovat, nu a aplicat lovituri.

Referitor la poziția apărării, potrivit căreia inculpatul Procopii Anatolie Gheorghe nu a participat la răpirea lui Ivan Stavarschi, fiind doar prezent la desfășurarea evenimentelor, instanța o apreciază ca neîntemeiată, aceasta fiind contrazisă de ansamblul probelor administrate și de însăși declarațiile inculpatului.

Instanța reține, în primul rând, că apărarea nu contestă, în esență, circumstanțele în care partea vătămată a fost lipsită de libertate. Dimpotrivă, atât inculpatul, cât și apărătorul său recunosc faptul că Anatolie Procopii a perceput împrejurările în care Ivan Stavarschi a fost luat cu forța și introdus în automobil. Apărarea a confirmat expres că inculpatul „a eliberat bancheta din spate fiind conștient că partea vătămată este târâtă

forțat de Gheorghe și Nicolae”, susținând însă că această conduită nu ar reprezenta decât o formă de favorizare a infracțiunii. Or, această teză defensivă nu poate fi reținută.

Instanța subliniază că delimitarea dintre participația la infracțiune și favorizarea infracțiunii depinde, în mod esențial, de momentul și natura contribuției persoanei. Favorizarea presupune o activitate desfășurată în raport cu o infracțiune săvârșită de alte persoane, fără ca favorizatorul să participe la realizarea laturii obiective a acesteia. În schimb, atunci când contribuția persoanei este oferită în timpul desfășurării activității infracționale și se integrează în mecanismul de realizare a acesteia, persoana nu poate fi considerată un simplu favorizator, ci urmează a fi apreciată prin prisma regulilor participației penale.

În cauza examinată, răpirea lui Ivan Stavarschi nu poate fi redusă exclusiv la momentul în care acesta a fost prins și urcat în automobil. Activitatea infracțională a constat într-o succesiune de acțiuni îndreptate spre lipsirea părții vătămate de libertatea de mișcare, respectiv capturarea acesteia, introducerea forțată în automobil, deplasarea împotriva voinței sale într-o direcție necunoscută, transportarea în afara localității și abandonarea acesteia într-o fâșie forestieră. Prin urmare, la momentul la care inculpatul a devenit conștient de caracterul forțat al acțiunilor exercitate asupra părții vătămate și a continuat să participe la deplasarea acesteia, activitatea infracțională era în plină desfășurare.

În acest sens, instanța reține declarațiile părții vătămate Ivan Stavarschi, care a comunicat că s-a opus urcării în automobil, striga după ajutor și încerca să scape din mâinile persoanelor care îl conduceau spre automobil. Partea vătămată a declarat că Gheorghe Procopii și Nicolae Plești l-au luat și l-au tras spre automobil, unde a fost urcat forțat. Aceasta a precizat expres că se opunea urcării în automobil, striga și voia să scape, iar aceste împrejurări erau vizibile pentru toate persoanele prezente.

Caracterul evident al opoziției părții vătămate este confirmat chiar de inculpatul Anatolie Procopii, care a recunoscut în ședința de judecată că Ivan Stavarschi striga „ajutor”, iar Gheorghe Procopii și Nicolae Plești l-au împins cu forța în automobil. De asemenea, inculpatul a declarat că, pe parcursul deplasării, partea vătămată solicita oprirea automobilului și manifesta dorința de a coborî.

Prin urmare, instanța constată că, cel târziu în momentul introducerii lui Ivan Stavarschi în automobil, inculpatul cunoștea fără niciun dubiu că partea vătămată nu consimțea la deplasarea sa și că aceasta era lipsită de libertatea de a decide asupra propriului loc de aflare.

În aceste circumstanțe, conduita inculpatului nu poate fi calificată drept una neutră sau accidentală. Astfel, în momentul în care Gheorghe Procopii și Nicolae Pleșca îl conduceau pe Ivan Stavarschi spre automobil, inculpatul Anatolie Procopii a eliberat locul ocupat de el pe bancheta din spate și s-a mutat pe bancheta din față. Această împrejurare rezultă atât din declarațiile inculpatului, cât și din declarațiile martorilor Ion Deliu și Nicolae Pleșca.

Inculpatul a declarat că, atunci când Gheorghe Procopii și Nicolae Pleșca îl aduceau pe Stavarschi către automobil, el s-a mutat pe bancheta din față. Martorul Ion Deliu a confirmat că, atunci când Gheorghe Procopii, Nicolae Pleșca și Ivan Stavarschi au ajuns la automobil, inculpatul Anatolie Procopii a trecut pe bancheta din față, după care partea vătămată a fost urcată în automobil. În același sens, martorul Nicolae Pleșca a declarat că inculpatul s-a mutat din partea din spate în față, pentru ca Gheorghe Procopii să stea în partea din spate împreună cu Ivan Stavarschi.

Instanța apreciază că această acțiune nu poate fi examinată în mod izolat de contextul concret în care s-a produs. Mutarea inculpatului nu a avut loc într-o situație obișnuită, în care o persoană își schimbă pur și simplu locul în automobil. Aceasta s-a produs concomitent cu acțiunea prin care partea vătămată, care se opunea și striga după ajutor, era adusă cu forța și introdusă în automobil.

Mai mult, apărarea însăși recunoaște că inculpatul a eliberat bancheta din spate fiind conștient că partea vătămată este târâtă forțat de Gheorghe Procopii și Nicolae Pleșca. Prin urmare, nu poate fi reținută teza potrivit căreia inculpatul nu ar fi cunoscut natura acțiunilor întreprinse de ceilalți.

Instanța reține că eliberarea locului de pe bancheta din spate a constituit o acțiune materială concretă, realizată în timpul executării faptei și care a facilitat introducerea și amplasarea părții vătămate în automobil. Această conduită nu reprezintă, în circumstanțele cauzei, simpla neintervenție a inculpatului, ci o acțiune efectivă desfășurată în cadrul mecanismului factual prin care partea vătămată a fost privată de libertatea de mișcare și transportată din locul în care se afla.

Instanța nu pierde din vedere faptul că inculpatul nu a aplicat personal violență fizică asupra lui Ivan Stavarschi și nici nu a participat nemijlocit la tragerea acestuia spre automobil. Această împrejurare însă nu exclude, prin ea însăși, participația la infracțiune. În cazul săvârșirii unei infracțiuni de către mai multe persoane, contribuția fiecăruia nu trebuie să fie identică, participanții putând îndeplini roluri diferite în realizarea aceleiași activități infracționale. Esențial este ca acțiunea fiecăruia să se înscrie conștient în activitatea comună și să contribuie la realizarea rezultatului urmărit.

Or, după introducerea părții vătămate în automobil, inculpatul nu s-a disociat de acțiunile celorlalte persoane. Dimpotrivă, acesta a continuat deplasarea împreună cu grupul, în condițiile în care Ivan Stavarschi manifesta în mod repetat și expres opoziția față de lipsirea sa de libertate.

Partea vătămată a declarat că, în automobil, își cerea scuze și solicita să fie lăsată să coboare. Inculpatul însuși a confirmat că Stavarschi spunea să fie oprit automobilul și că dorește să coboare. Prin urmare, pe tot parcursul deplasării, inculpatul a avut reprezentarea clară că partea vătămată nu consimțea să fie transportată și că deplasarea acesteia continua împotriva voinței sale.

În pofida acestui fapt, inculpatul nu a încetat participarea la activitatea desfășurată de grup și nu a părăsit automobilul. Acesta a continuat deplasarea împreună cu ceilalți până într-o zonă izolată, respectiv într-o fâșie forestieră situată în afara orașului Ștefan Vodă.

Este adevărat că simpla lipsă a unei intervenții pentru împiedicarea acțiunilor altor persoane nu este, prin ea însăși, suficientă pentru a angaja răspunderea penală pentru răpire. Instanța nu își întemeiază însă concluzia privind vinovăția inculpatului exclusiv pe faptul că acesta nu i-a oprit pe ceilalți participanți. Reținerea vinovăției rezultă din aprecierea cumulativă a conduitei active a inculpatului, respectiv eliberarea conștientă a locului necesar introducerii părții vătămate în automobil, continuarea deplasării împreună cu grupul după ce a cunoscut caracterul forțat al acesteia, precum și comportamentul său ulterior, toate aceste acțiuni fiind analizate în contextul unic și continuu al privării de libertate a părții vătămate.

Relevantă este și conduita inculpatului față de partea vătămată în timpul desfășurării evenimentelor. Ivan Stavarschi a declarat că inculpatul îi reproșa expresiile pe care le folosise la adresa lui Gheorghe Procopii și l-a întrebat dacă poate răspunde pentru cuvintele sale. În același sens, inculpatul a recunoscut că i-a făcut observație lui Stavarschi în automobil pentru expresia jignitoare adresată fratelui său.

Totodată, martorul Ion Deliu a declarat că, în fâșia forestieră, inculpatul îi striga lui Stavarschi să îi lase în pace și să nu îi mai telefoneze. Aceste împrejurări demonstrează că inculpatul nu era un simplu observator exterior și indiferent față de conflictul dintre Gheorghe Procopii și partea vătămată, ci era implicat în conflict și manifesta o atitudine ostilă față de aceasta, solidarizându-se cu poziția și interesele grupului din care făcea parte.

Instanța nu reține susținerea apărării potrivit căreia inculpatul ar fi avut o poziție complet pasivă, deoarece aceasta este contrazisă inclusiv de propriile sale declarații.

Astfel, inculpatul a declarat că a observat acțiunile de constrângere exercitate asupra părții vătămate, a auzit strigătele acesteia după ajutor, a văzut introducerea forțată a acesteia în automobil, a cunoscut faptul că partea vătămată solicita oprirea automobilului și că dorea să coboare, iar ulterior a observat că aceasta a fost lăsată într-o fâșie forestieră.

Cu toate acestea, inculpatul a rămas împreună cu grupul pe întreaga durată a deplasării, s-a deplasat împreună cu acesta în zona izolată și, după abandonarea părții vătămate, s-a întors împreună cu ceilalți în s. Talmaza, unde, potrivit declarațiilor martorului Ion Deliu, au continuat banchetul.

Această conduită ulterioară nu constituie, luată separat, o probă a participației la infracțiune. Ea este însă relevantă, coroborată cu conduita inculpatului din timpul executării faptei, pentru aprecierea atitudinii sale psihice față de acțiunile desfășurate și pentru stabilirea faptului că acesta nu s-a delimitat de activitatea grupului după ce a perceput caracterul evident ilegal al privării de libertate a lui Ivan Stavarschi.

Instanța mai reține că apărarea încearcă să plaseze contribuția inculpatului exclusiv după momentul consumării infracțiunii, susținând că acțiunile acestuia ar întruni elementele favorizării infracțiunii. O asemenea interpretare nu poate fi acceptată, întrucât, potrivit circumstanțelor factuale stabilite, contribuția imputată inculpatului nu s-a produs ulterior finalizării răpirii.

Acțiunea de eliberare a banchetei din spate și mutarea inculpatului pe scaunul din față au avut loc chiar în momentul în care partea vătămată era adusă cu forța spre automobil și urma să fie introdusă în acesta. Prin urmare, conduita inculpatului s-a manifestat în timpul realizării nemijlocite a privării de libertate și anterior deplasării efective a victimei către locul izolat.

Mai mult, după introducerea forțată în automobil, lipsirea de libertate a părții vătămate a continuat pe întreaga perioadă a deplasării. În aceste condiții, contribuția inculpatului, apreciată în contextul desfășurării continue a activității infracționale, nu poate fi calificată drept o activitate ulterioară săvârșirii infracțiunii.

Prin urmare, instanța constată că teza apărării privind favorizarea infracțiunii pornește de la premisa eronată că răpirea ar fi fost deja finalizată anterior implicării inculpatului. Or, din materialele cauzei rezultă că inculpatul a devenit conștient de caracterul forțat al privării de libertate chiar în momentul în care aceasta se realiza și că acțiunile sale s-au integrat în desfășurarea ulterioară a activității infracționale.

În ceea ce privește susținerea că inculpatul nu a aplicat lovituri și nu a exercitat personal violență fizică sau psihică asupra părții vătămate, instanța reține că aceasta nu constituie un argument determinant pentru excluderea participației sale. Infracțiunea imputată nu presupune că fiecare persoană care participă la săvârșirea răpirii trebuie să exercite personal violență asupra victimei. Contribuția inculpatului urmează a fi apreciată prin raportare la întreaga activitate infracțională și la rolul concret pe care acesta l-a avut în desfășurarea acesteia.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că intenția inculpatului nu trebuie confundată cu existența unei înțelegeri prealabile de a comite răpirea. Într-adevăr, probele administrate nu demonstrează că, la plecarea din s. Talmaza, inculpatul și celelalte persoane ar fi stabilit anterior un plan concret de răpire a lui Ivan Stavarschi. Declarațiile inculpatului, ale martorului Ion Deliu și ale martorului Nicolae Pleșca converg asupra faptului că deplasarea inițială la Ștefan Vodă a fost determinată de conflictul telefonic dintre Gheorghe Procopii și Ivan Stavarschi. Această împrejurare nu exclude însă formarea intenției comune ulterior.

În cauza examinată, intenția inculpatului urmează a fi apreciată prin raportare la conduita sa din momentul în care a devenit evident că partea vătămată este lipsită de libertate împotriva voinței sale. Or, din acel moment, inculpatul nu numai că a perceput caracterul forțat al acțiunilor celorlalți, ci a efectuat acțiuni care au facilitat introducerea victimei în automobil și a continuat să participe la deplasarea acesteia, cunoscând opoziția expresă a victimei.

Instanța apreciază că intenția comună a inculpatului de a participa la activitatea desfășurată de ceilalți s-a format cel târziu în momentul în care acesta, cunoscând că Ivan Stavarschi era adus cu forța spre automobil și că se opunea, a eliberat locul de pe bancheta din spate și s-a mutat în partea din față a automobilului, după care a continuat deplasarea împreună cu grupul, în pofida solicitărilor repetate ale părții vătămate de a fi lăsată să coboare.

Instanța reține că această concluzie nu este fundamentată pe simple presupuneri și nici exclusiv pe relația de rudenie dintre inculpat și Gheorghe Procopii. Faptul că aceștia sunt frați nu constituie, prin el însuși, o dovadă a participației. Concluzia privind vinovăția inculpatului rezultă din propriile sale acțiuni și din conduita sa concretă, stabilite prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor și prin declarațiile inculpatului însuși.

În acest sens, instanța apreciază ca relevant și faptul că partea vătămată nu a încercat să atribuie inculpatului acțiuni pe care acesta nu le-a săvârșit. Ivan Stavarschi a

declarat expres că Anatolie Procopii nu l-a tras spre automobil și nu a aplicat forța pentru urcarea sa în automobil, precizând că aceste acțiuni au fost întreprinse de Gheorghe Procopii și Nicolae Pleșca. Această circumstanță conferă credibilitate declarațiilor părții vătămate, întrucât aceasta a delimitat rolul concret al fiecărei persoane și nu a atribuit inculpatului, în mod general și nediferențiat, toate acțiunile comise de grup.

În același timp, partea vătămată a confirmat prezența inculpatului în imediata apropiere a automobilului în momentul conflictului, faptul că acesta a perceput opoziția sa și, ulterior, faptul că inculpatul se afla în automobil în timpul deplasării. Aceste declarații se coroborează cu declarațiile inculpatului și ale martorilor privind schimbarea locului inculpatului în automobil.

De asemenea, declarațiile martorilor Ion Deliu și Nicolae Pleșca, chiar dacă aceștia încearcă să minimalizeze rolul inculpatului, confirmă circumstanțele factuale esențiale, și anume că inculpatul era prezent în automobil, că s-a mutat de pe bancheta din spate pe bancheta din față în momentul în care partea vătămată a fost adusă la automobil și că a continuat deplasarea împreună cu grupul până în fâșia forestieră.

Instanța apreciază declarațiile acestor martori sub aspectul întregului lor conținut și nu se limitează la concluziile lor personale privind inexistența implicării inculpatului. Aprecierea juridică a conduitei lui Anatolie Procopii și stabilirea existenței sau inexistenței participației penale constituie atribuția exclusivă a instanței. Prin urmare, afirmațiile martorilor potrivit cărora inculpatul „nu a participat” ori „nu a făcut nimic” reprezintă, în partea în care exprimă o apreciere juridică asupra faptelor, simple opinii ale acestora și nu pot substitui analiza instanței asupra circumstanțelor concrete stabilite prin probe.

Or, chiar acești martori au descris acțiunile factuale ale inculpatului: prezența sa în cadrul grupului, deplasarea împreună cu ceilalți la Ștefan Vodă, mutarea sa de pe bancheta din spate pe bancheta din față în momentul aducerii victimei la automobil, continuarea deplasării în automobil și deplasarea împreună cu grupul până la fâșia forestieră.

Apreciind cumulativ aceste circumstanțe, instanța constată că inculpatul Procopii Anatolie Gheorghe nu a avut poziția unui simplu martor pasiv al acțiunilor lui Gheorghe Procopii și Nicolae Pleșca. Acesta a perceput nemijlocit caracterul forțat al privării de libertate a lui Ivan Stavarschi, a cunoscut opoziția expresă a victimei, a efectuat o acțiune concretă care a facilitat introducerea acesteia în automobil și a continuat să participe la desfășurarea evenimentelor împreună cu grupul.

În aceste condiții, contribuția inculpatului nu poate fi separată artificial de activitatea celorlalte persoane și calificată drept o simplă prezență sau o conduită ulterioară de favorizare. Aceasta s-a manifestat în timpul desfășurării activității infracționale și, apreciată în ansamblul circumstanțelor concrete ale cauzei, demonstrează aderarea conștientă a inculpatului la intenția comună de privare a lui Ivan Stavarschi de libertatea de mișcare și de deplasare a acestuia împotriva voinței sale.

Prin urmare, instanța respinge argumentele apărării privind pretinsa poziție pasivă a inculpatului și inexistența participației sale la răpire. De asemenea, nu poate fi reținută solicitarea subsidiară de recalificare a acțiunilor în favorizarea infracțiunii, deoarece conduita imputată inculpatului nu a fost una ulterioară consumării infracțiunii, ci s-a integrat în desfășurarea nemijlocită a activității prin care partea vătămată a fost privată de libertate.

Faptul că inculpatul nu a aplicat personal lovituri asupra lui Ivan Stavarschi și nu l-a tras nemijlocit spre automobil reprezintă circumstanțe relevante pentru delimitarea rolului său individual și, eventual, pentru individualizarea răspunderii și a pedepsei, însă nu înlătură, în circumstanțele concrete stabilite de instanță, participația sa la infracțiunea de răpire săvârșită de mai multe persoane.

Instanța de judecată reține că prin prevederile art. 61 al Codului penal legiuitorul a prevăzut și a reglementat pedeapsa ca măsură de constrângere a statului față de condamnat. Astfel, „(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

(2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Analizând în cumul circumstanţe expuse *supra*, starea socială, audiind în dezbaterile judiciare procurorul, apărătorul părții vătămate şi apărătorul inculpatului, ultimul pledând pentru recalificarea încadrării acțiunilor inculpatului în violență în familie, instanţa de judecată reţine, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Convingerea instanței că reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale rezultă din gravitatea circumstanțelor în care a fost comisă fapta. Răpirea unei persoane constituie o atingere gravă adusă unuia dintre drepturile fundamentale ale omului – libertatea individuală și libertatea de mișcare, prin lipsirea

victimei, împotriva voinței sale, de posibilitatea de a decide liber asupra locului aflării și deplasării sale. Gravitatea sporită a faptei rezultă, în speță, și din modalitatea concretă de realizare a acesteia, partea vătămată fiind lipsită de libertate prin acțiunile conjugate ale mai multor persoane, transportată împotriva voinței sale de la locul în care se afla într-un alt loc, izolat, ceea ce a amplificat starea de vulnerabilitate și imposibilitatea acesteia de a se opune ori de a solicita în mod efectiv ajutor.

Acțiunile săvârșite în comun de mai multe persoane au creat victimei o stare sporită de insecuritate și intimidare, raportată atât la superioritatea numerică a persoanelor implicate, cât și la imposibilitatea reală a acesteia de a-și exercita libertatea de mișcare și de a se sustrage acțiunilor întreprinse împotriva sa. Privarea de libertate a fost realizată contrar voinței părții vătămate, în pofida opoziției manifestate de aceasta, fiind urmată de deplasarea sa într-un loc izolat și de abandonarea acesteia. Prin natura și modalitatea concretă de realizare, asemenea acțiuni afectează grav libertatea și siguranța persoanei, induc victimei o stare de teamă și vulnerabilitate și reprezintă o formă serioasă de nesocotire a dreptului fundamental al fiecărei persoane de a se deplasa și de a dispune liber de propria libertate fizică.

În aceste condiții, instanța consideră că aplicarea unei pedepse penale este necesară pentru realizarea scopurilor pedepsei, atât sub aspectul sancționării conduitei infracționale a inculpatului și al corectării comportamentului acestuia, cât și sub aspectul prevenirii săvârșirii unor infracțiuni similare. O pedeapsă proporțională gravității faptei este necesară pentru restabilirea ordinii de drept încălcate și pentru reafirmarea caracterului inviolabil al libertății individuale, ca valoare fundamentală ocrotită de legea penală.

Potrivit art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane, ***se pedepsesc cu închisoare de la 6 la 10 ani.***

În astfel de condiții, având în vedere cumulul de circumstanţe stabilite în procesul de examinarea cauzei penale, de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, convinge instanţa de judecată că corectarea şi reeducarea inculpatului Procopii Anatolie Gheorghe este posibilă cu aplicarea față de acesta a pedepsei sub formă de închisoare, în limitele fixate de norma art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, prin care și va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, de corectare a acesteia, precum şi de prevenire a săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea şi ar ocroti sănătatea personală şi public, nefiind raţională aplicarea unei alte pedepse.

Reieșind din circumstanţele cauzei și cadrului legal precitat, personalitatea inculpatului, de solicitarea inculpatului precum și având în vedere că faptele comise de către inculpatul Procopii Anatolie Gheorghe constituie un primejdios exemplu pentru societate, instanţa apreciază că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei după cum urmează.

Potrivit art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, fapta se pedepseşte cu închisoare de la 6 la 10 ani.

La caz, instanța consideră că pedeapsa solicită de procuror – închisoarea pe un termen de 6 ani este una potrivită pentru faptele comise. La acest capitol instanța

menționează că pedeapsa penală nu are drept obiectiv pedepsirea *per se* a inculpatului, ci mai degrabă contribuirea la reeducarea și corijarea sa în sensul în care acesta să nu mai comită în viitor fapte penale.

Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate anterior, reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, care, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor grave, personalitatea inculpatului Procopii Anatolie Gheorghe, anterior judecat pentru comiterea infracțiunii de furt, nefiind reținute circumstanțe agravante sau atenuante, precum și luând în considerație aspectul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii imputate, ***instanța de judecată apreciază că în privința inculpatului Procopii Anatolie Gheorghe***, comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, ***este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani.***

Potrivit prevederilor art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvârșite cu intenţie. Având în vedere că inculpatul Procopii Anatolie Gheorghe a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni ce fac parte din categoria infracțiunilor grave, acesta urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz obiectele se predau proprietarilor legali.

Respectiv, corpurile delicte – Obiectele recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanța din 10 februarie 2025, o scurtă bărbătească de culoare neagră și un telefon mobil de model „Samsung”, care în prezent se păstrează la partea vătămată Ivan Stavarschi, urmează a fi lăsate în posesia acestuia după rămânerea definitivă a sentinței.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă. În contextul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat, nu s-a expus pe marginea menținerii măsurii preventive în privința inculpatului. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Procopii Anatolie Gheorghe, nu este aplicată o măsură preventivă, respectiv, instanța nu va dispune aplicarea unei măsuri preventive în privința inculpatului.

Acțiune civilă nu a fost depusă. Cheltuieli judiciare nu au fost suportate de stat.

Prin prisma tuturor circumstanțelor descrise *supra*, aplicând prevederile art. art. 338-34***** 382, 384-385, 389, 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Procopii Anatolie Gheorghe, IDNP ***** născut la ***** se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal şi i se stabilește o pedeapsă ***sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.***

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare, aplicată inculpatului Procopii Anatolie Gheorghe prin prezenta sentință, urmează a fi calculat din momentul devenirii definitive a sentinței, cu calcularea termenului executării pedepsei din momentul reținerii.

Corpurile delicte – o scurtă bărbătească de culoare neagră și un telefon mobil de model „Samsung”, care în prezent se păstrează la partea vătămată Ivan Stavarschi, de lăsat în posesia proprietarului după rămânerea definitivă a sentinței.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Preşedinte şedinţei
judecătorul Vitalie Fachira

Președintele ședinței: VITALIE FACHIRA